

Ang Nakatagong Kasaysayan ng Talata Apatnapu - Bilang Labindalawa

Labindalawa

Jeff Pippenger
2026-05-23

Karaniwang iginigiit na kung limang tao ang nakasaksi sa iisang aksidente sa sasakyan, ang limang saksi ay maglalarawan ng limang magkakaibang bersiyon ng iisang pagkawasak; bagaman sa kasalukuyan, sa panahong ang Espiritu Santo ay inalis na mula sa sangkatauhan, ang mga saksing iyon ay walang alinlangang magsasama ng mga mag-iimbento at magsisinungaling tungkol sa kanilang nakita upang panatilihin ang kanilang pansariling pananaw sa daigdig, habang naniniwalang sila’y gumagawa ng kagalingan sa paggawa nito. Sa nakatagong kasaysayan ay may ilang sari-saring hanay ng makahulang katotohanan, na kumakatawan sa iba’t ibang mga saksi ng magkakaparehong mga pangyayari. Sa Salita ng Diyos ay walang kabulaanan, bagaman madalas na may kamalian sa pantaong pagpapakahulugan sa mga pangyayaring iyon; datapuwa’t ang mga biblikal na saksi ng kasaysayang ito, kapag wasto ang paghahati, ay pawang nagkakaisa sa isa’t isa.

Si Pedro ay isang sagisag ng isandaan at apatnapu’t apat na libo sa kasaysayan, at ang kaniyang patotoo ay kumakatawan sa isang sumusulong na kasaysayan mula sa kabiguan noong Hulyo 18, 2020, hanggang sa pagkagising noong Disyembre 31, 2023, pagkatapos bilang isang sangkot sa unang pagsubok ng panlabas na pangitain, saka sa ikalawang pagsubok ng panloob na pangitain na susundan ng litmus na pagsubok ng mga bolang-apoy ng Nashville, hanggang sa pagtataas ng watawat sa mga Gentil.

Si Donald Trump ay naroroon sa nakatagong kasaysayang iyon bilang siyang nagpapakilos sa lahat ng mga globalista, na kinabibilangan ng mga globalista ng sanlibutan, ng Partidong Demokratiko, at ng mga RINO ng Partidong Republikano. Tinutupad niya ang mga katangiang makahula na kaugnay ng larawan ng halimaw, palibhasa’y muling ibinangon mula sa kamatayang pampulitika bilang ikawalo na mula sa pito. Siya ay matatagpuan sa buong nakatagong kasaysayan, itinadhanang mamahala kapag ang “aktibong despotismo” ay unang ipinatupad sa Estados Unidos at pagkaraan ay sa sanlibutan. Ang tumalikod na Protestantismo, bilang katapat ni Trump sa dalawang sungay ng halimaw na mula sa lupa, ay naroroon sa kasaysayan ng mga Macabeo. Ang iba’t ibang pagpapakita ng kapangyarihan ng dragon sa United Nations at Russia ay nagpapatotoo sa kasaysayan. Ang kapapahan, bilang mga magnanakaw ng iyong bayan, ay naroroon upang pag-ugnayin ang lahat ng bagay at itatag ang pangitain.

Ikaw si Pedro, minamahal na mambabasa. Si Pedro ay isang kandidato na mapasama sa watawat ng isang daan at apatnapu’t apat na libo. Si Pedro ay nakatayo sa gitna, sa kalagitnaan ng ilang mga propetikong linya, at sa pamamagitan ng pananampalataya ay pumapasok sa Kabanal-banalan at tinatanggap ang pagbabagong-anyo na natutupad sa pamamagitan ng pangitain kay Cristo. Si Pedro ay nasa Bundok ng Pagbabagong-anyo, kung saan siya ay babaguhin ayon sa larawan ni

Cristo, samantalang ang Estados Unidos ay bumubuo ng larawan ng hayop.

“Mga kapatid, kinakailangan nating magkaroon ng mas kaunting sarili at mas higit ng Diyos. Inaangkin Niya ang mga lakas ng Iglesia; datapuwa’t sa malaking antas, ang kakayahan ng ating mga kapatid ay nauubos sa mga bagay na di-karapat-dapat. Napakaraming panahon ang iniuukol sa maliliit na kaisipan at mga paghahabol. Nais ng Diyos na tayo’y umakyat sa bundok, nang higit na tuwiran sa Kaniyang harapan. Tayo’y dumarating sa isang krisis na, higit kaysa alinmang naunang panahon mula nang pasimula ang sanlibutan, ay hihingi ng lubos na pagtatalaga ng bawat isa na tumawag sa pangalan ni Cristo. Ang gawain ng Diyos ay humihingi ng lahat ng nasa atin. Ngunit hindi kailanman gagawin ng ating mga kapatid ang pagtatalagang ito hanggang sa mabago ang kanilang mga puso. Kailangan nila ang pagkahikayat gaya rin ni Pedro. Kapag sila’y napasiglang gayon, masasabi ni Cristo sa kanila, ‘Patibayin mo ang iyong mga kapatid,’ ‘Pakanin mo ang aking mga tupa,’ ‘Pakanin mo ang aking mga kordero.’”

“Kapag ang banal na kapangyarihan ay pinagsama sa pagsisikap ng tao, ang gawain ay lalaganap na gaya ng apoy sa tuyong dayami. Gagamit ang Diyos ng mga kasangkapang ang pinagmulan ay hindi matutuklasan ng tao; gagawa ang mga anghel ng isang gawaing maaaring nagkaroon sana ng pagpapalang maisakatuparan ng mga tao, kung hindi nila pinabayaan ang pagtugon sa mga hinihingi ng Diyos. Ang gawain ay iniharap ngayon sa tao. Kanya bang tatanggapin ito? Sa kasalukuyang panahon ay maraming pintuang hindi nakapinid at ibinukas nang maluwang para sa mga manggagawa. Papasok ba sila sa mga pintuang ito? Sino ang handa, sa tawag ng Guro, na magsabi, ‘Narito ako, Panginoon, suguin Mo ako’? Ang panawagang Macedonio ay dumarating sa atin sa pamamagitan ng nakaaawang mga pagsusumamo mula sa lahat ng bahagi ng sanlibutan, ‘Tumawid kayo at tulungan ninyo kami.’” Review and Herald, December 15, 1885.

Dapat tayong pumaroon sa bundok at mahikayat-loob gaya ni Pedro, at kapag ginawa natin ito, tayo ay lilinisin gaya ni Isaias. Ang paglilinis ay inilalarawan bilang natutupad kapag ang banal na kapangyarihan ay pinagsama sa pagsisikap ng tao. Ang panawagang Macedonio ay nagaganap sa nakatagong kasaysayan ng talatang apatnapu.

“Dumating na ang panahon upang magsagawa ng matitinding pagsisikap sa ating mga lungsod. Basahin ang Lucas 21. Ito ang mensahe para sa panahong ito, at ito ay isinulat para sa huling salinlahing ito. Hindi natin dapat hayaan ang anumang maging hadlang sa pagitan natin at ng gawaing ibinigay sa atin ng Diyos upang gawin. Dapat isagawa ang mga natatanging pagsisikap upang maiharap ang katotohanan sa mga nasa mga lungsod.

“Huwag nang mag-aksaya ng panahon sa paghahanap ng kamalian ng iba. Ang lahat ng pagtatalo ay dapat nang magwakas. Dapat tayong magmahalan na gaya ng magkakapatid. Tayo’y umahon sa bundok na kasama ang Diyos, upang makabalik tayong taglay ang sinag ng kaluwalhatian ng Diyos sa atin. Ang tanging dako na mapagtatamuhan natin ito ay sa bundok na kasama ang Diyos. May gawang dapat isagawa sa pag-aaral ng Salita ng Panginoon ayon sa pagkakahayag nito sa Kanyang kautusan. Nagkaroon ng marami-raming pahapyaw na pagbabasa, ngunit gaano karami ang tunay na pag-aaral? Si Cristo ay namuhay sa gitna ng mga tao at ipinangaral sa sanlibutan ang mismong mga tuntunin ng kautusang iyon.

“Ang gawain ay malapit nang tapusin sa katuwiran. Dapat tayong maging higit na matiyaga at higit na banal sa ating mga pagsisikap na maisulong ito tungo sa kaganapan. Dumating na ang panahon na hindi lamang tayo dapat maging masakap, kundi dapat nating ituon ang kasipagang iyon upang ito’y maging mabisa. Kung gugugol tayo ng higit na panahon sa bundok na kasama ang Diyos, ang ating gawain ay magiging higit na mabunga.

“Dapat dumating sa ating pangangaral ang higit na mapanghikayat na kapangyarihan. Ang tabak ng Espiritu ay dapat muling patalasin at ipadala taglay ang kapangyarihan. Ating pagbubuhusan kaya ito ng ating sarili na gaya ng mga taong nasa harapan nila ang lahat ng katotohanan ng walang hanggan? Nais natin na ang kapangyarihan ng Espiritu Santo ay sumulong at ganapin ang gawain ng Diyos sa lupa.” Australian Union Conference Recorder, Oktubre 1, 1906.

Nasa bundok, na siya ring Kabanal-banalang Dako, pinagsasanib ang Pagka-Diyos sa ating pagkatao, at ang Lucas 21 ang mensahe para sa huling salinlahi, na magbibigay ng huling babala sa mga lungsod. Ang babala sa mga lungsod ay isang gawaing isasakatuparan ng mga anghel kung tayo’y tumangging pumunta sa bundok at mabagong-anyo ayon sa Kaniyang larawan. Ang gawain ay ukol sa mga lungsod, sapagkat ang huling salinlahi ay nabubuhay sa isang panahon na ang “libu-libong lungsod” ay wawasakin. Ang makahulang yugto ng pagkawasak ng mga lungsod ay nagsisimula sa mga bolang-apoy ng Nashville, at doon nagsisimula ang gawain ng pagbibigay-babala, at ang gawaing iyon ay ipinakikilala sa Lucas 21. Sa paglipas ng mga taon ay paulit-ulit naming ipinakita na ang Lucas 21 ay isang babala tungkol sa Islam ng ikatlong kaabahan.

Sa Lucas 21 ay inilarawan ni Jesus ang kasaysayan na nagsisimula sa pagtatakwil sa sinaunang Israel bilang bayang hinirang ng Diyos, nagpapatuloy hanggang sa wakas ng Madidilim na Kapanahunan ng pag-uusig ng kapapahan, at saka tumutungo sa mga tandang nagpasimula sa kasaysayang Millerita. Inilalarawan ng kasaysayang Millerita ang kasaysayan ng isang daan at apatnapu’t apat na libo.

At sila’y mabubuwal sa talim ng tabak, at dadalhing bihag sa lahat ng mga bansa: at ang Jerusalem ay yuyurakan ng mga Gentil, hanggang sa matupad ang mga panahon ng mga Gentil. At magkakaroon ng mga tanda sa araw, at sa buwan, at sa mga bituin; at sa ibabaw ng lupa ay kapighatian ng mga bansa, na may kalituhan; ang dagat at ang mga alon ay umuungal; ang mga puso ng mga tao ay manghihina sa takot, at sa paghihintay sa mga bagay na darating sa lupa: sapagkat ang mga kapangyarihan ng langit ay mayayanig. At kung magkagayo’y makikita nila ang Anak ng tao na dumarating sa isang alapaap na may kapangyarihan at dakilang kaluwalhatian. Lucas 21:24–27.

Tinukoy ni Juan, sa ikalabing-isang kabanata ng Apocalipsis, na ang 1,260 taon ng pamumunong papal ay makahulang ibinigay “sa mga Gentil,” at tinukoy naman ni Lucas na noong 1798, ang panahon ng mga Gentil ay natupad. Pagkatapos, tinalakay ni Cristo ang mga tanda sa araw, buwan, at mga bituin na nagtatakda sa kilusang Millerita, na nagwawakas sa “kapanglawan ng mga bansa, na may kalituhan; ang dagat at ang mga alon ay umuugong; ang mga puso ng mga tao ay nanlulupaypay dahil sa takot, at sa paghihintay sa mga bagay na darating sa lupa.” Ang

“kapanglawan ng mga bansa” sa Lucas ay ang “pagkagalit ng mga bansa” sa Apocalipsis.

At ang mga bansa ay nagalit, at dumating ang iyong poot, at ang panahon ng mga patay, upang sila’y hatulan, at upang igawad mo ang gantimpala sa iyong mga alipin na mga propeta, at sa mga banal, at sa mga natatakot sa iyong pangalan, maliliit at malalaki; at upang lipulin mo ang mga sumisira sa lupa. Apocalipsis 11:18.

Ang “kapootan” ng Diyos ay nagaganap sa pitong huling salot, at nagsisimula kapag si Miguel ay tumindig at ang panahon ng probasyon ng sangkatauhan ay nagsara. Ang pagkapoot ng mga bansa ay isang yugto na humahantong sa pagsasara ng probasyon. Ang pagkapoot ng mga bansa ay nagsimula noong 9/11, nang dumating ang Islam ng ikatlong kaabahan, sa gayon ay minarkahan ang pagdating ng huling ulan.

Nakita ko na ang galit ng mga bansa, ang poot ng Diyos, at ang panahon upang hatulan ang mga patay ay magkakahiwalay at natatangi, na ang isa ay sumusunod sa isa pa; nakita ko rin na si Miguel ay hindi pa tumatayo, at na ang panahon ng kabagabahang gaya ng hindi pa kailanman nangyari ay hindi pa nagsisimula. Ang mga bansa ay nagagalit na ngayon; ngunit kapag natapos na ng ating Dakilang Saserdote ang Kaniyang gawain sa santuwaryo, Siya ay tatayo, magsusuot ng mga kasuotan ng paghihiganti, at kung magkagayon ang pitong huling salot ay ibubuhos.

“Nakita ko na pipigilin ng apat na anghel ang apat na hangin hanggang sa matapos ang gawain ni Jesus sa santuwaryo, at pagkatapos ay darating ang pitong huling salot.” Early Writings, 36.

Sa kasaysayan ng mga Millerita, ang pagkapukaw ng galit ng mga bansa, o gaya ng itinala ni Lucas, “ang pagkabalisa ng mga bansa,” ay isinakatuparan ng Islam.

“Noong 1838, ang Turkiya ay nasangkot sa digmaan laban sa Ehipto. Ang mga Ehipsiyo ay waring malapit nang ibagsak ang kapangyarihang Turko. Upang ito’y maiwasan, ang apat na dakilang kapangyarihan ng Europa—ang Inglatera, Rusya, Austria, at Prussia—ay namagitan upang itaguyod ang pamahalaang Turko.” Uriah Smith, Synopsis of Present Truth, 218.

Noong 1838, ang tinatawag na “silangang usapin” ay yumanig sa mga bansa, at ang “silangang usapin” ay ang Islam, ang biblikal na hanging silangan. Nakita ng kasaysayang Millerita na ang mga bansa ay niyanig ng Islam at pagkaraan ay dumating ang Panginoon sa mga alapaap sa Kabanal-banalan, sa gayon ay tumitipa sa panahon na ang Panginoon ay dumarating sa mga alapaap sa Kaniyang Ikalawang Pagparito. Bago ang Kaniyang pagdating sa mga alapaap, ang Islam ay nagpapighati sa mga bansa, at ito ang mensaheng ibinigay kay Pedro upang ipahayag sa mga lungsod nang pauna sa pagkawasak ng “libu-libong lungsod.” Ang panahon ng pagkawasak ng mga lungsod ay nagsisimula sa mga bolang-apoy ng Nashville.

“O, kung nadarama lamang ng bayan ng Diyos ang nalalapit na pagkapuksa ng libu-libong lungsod, na ngayo’y halos ibinigay na sa idolatriya! Ngunit marami sa mga dapat sanang nagpapahayag ng katotohanan ay pinararatangan at hinahatulan ang kanilang mga kapatid. Kapag ang kapangyarihang nagbabalik-loob ng Diyos ay sumapit sa mga pag-iisip, magkakaroon ng tiyak na pagbabago. Ang mga tao ay mawawalan ng hilig na pumuna at manira. Hindi sila mananatili sa isang kalagayang humahadlang sa liwanag upang sumikat sa

sanlibutan. Ang kanilang pamumuna, ang kanilang pagpapatang, ay titigil. Ang mga kapangyarihan ng kaaway ay naghahanda para sa labanan. Mahihigpit na tunggalian ang nasa unahan natin. Magsama-sama kayong mahigpit, mga kapatid ko, magsama-sama kayong mahigpit. Magbigkis kay Cristo. ‘Huwag ninyong sabihin, Isang pagkakaisa,... ni huwag kayong matakot sa kanilang kinatatakutan, ni mangilabot man. Ang Panginoon ng mga hukbo, siya ninyong ariing banal; at siya ang inyong katakutan, at siya ang inyong sindakan. At siya’y magiging isang santuwaryo; ngunit isang batong katitisan at isang batong kadahilanang ikatitid sa dalawang sangbahayan ng Israel, isang silo at isang bitag sa mga nananahan sa Jerusalem. At marami sa kanila ay mangatitid, at mangabubuwal, at mangababasag, at masasilo, at mahuhuli.’”

“Ang sanlibutan ay isang tanghalan. Ang mga artista, ang mga nananahan dito, ay naghahandang gampanan ang kanilang bahagi sa huling dakilang drama. Ang Diyos ay nawawala sa paningin. Sa malalaking pulutong ng sangkatauhan ay walang pagkakaisa, maliban lamang kapag ang mga tao ay nagkakabuklod upang isakatuparan ang kanilang makasariling mga layunin. Ang Diyos ay nakamasid. Ang Kaniyang mga layunin hinggil sa Kaniyang mapanghimsik na mga nasasakupan ay matutupad. Ang sanlibutan ay hindi ibinigay sa mga kamay ng mga tao, bagaman pinahihintulutan ng Diyos na ang mga sangkap ng kalituhan at kaguluhan ay manaig sa loob ng isang panahon. Isang kapangyarihan mula sa ibaba ang kumikilos upang isakatuparan ang huling dakilang mga tagpo sa drama,—si Satanas na dumarating na gaya ni Cristo, at kumikilos na taglay ang buong kadayaan ng kalikuan sa mga nagbubuklod ng kanilang sarili sa mga lihim na kapisanan. Yaong mga nagpapasakop sa simbuyo ng pagnanais na makipagkaisa sa mga pederasyon ay isinasakatuparan ang mga panukala ng kaaway. Ang sanhi ay susundan ng bunga.

“Ang pagsalansang ay halos umabot na sa sukdulan nito. Kalituhan ang pumupuno sa sanlibutan, at isang malaking kakilabutan ang malapit nang dumating sa sangkatauhan. Ang wakas ay totoong napakalapit na. Tayong mga nakaalam ng katotohanan ay dapat naghahanda para sa malapit nang bumagsak sa sanlibutan bilang isang napakalaking kagulat-gulat.”
Review and Herald, Setyembre 10, 1903.

Ang “mga sangkap ng kalituhan at kaguluhan” ay ginagawa bilang bunga ng sistemang kinikilala ni Sister White bilang “mataas na edukasyon,” na siya rin niyang kinikilala bilang “hiwaga ng kasamaan.” Ang templong Parthenon ng Nashville ay sagisag ng huwad na edukasyon na ngayon ay lumilikha ng “kalituhan at kaguluhan” na “naghahari sa loob ng isang panahon.” Ang mga bolang-apoy sa Nashville ay dinadala ng Islam at kinakatawan ng mga ito ang hatol ng Diyos laban sa “puno ng pagkakilala ng mabuti at masama.” Kapag tinamaan ang Nashville, nagsisimula ang maikling panahon ng pagpapahayag ng sigaw sa hatinggabi at ito’y humahantong sa batas ng Linggo, kung saan ang masamang “pagkakaisa” ni Isaias ay gumagawa ng huling pagkilos nito habang ang sanlibutan ay pinipilit na tanggapin ang iisang-pandaigdigang pamahalaan na kinikilala bilang larawan ng hayop sa Apocalipsis trese. Ang pagkakakilanlan ni Isaias sa masamang pagkakaisa ay umaayon sa pagtatatak sa isang daan at apatnapu’t apat na libo.

Huwag ninyong sabihin, “Isang pagsasabwatan,” tungkol sa lahat ng bagay na tinatawag ng bayang ito na “Isang pagsasabwatan”; ni huwag ninyong katakutan ang kanilang kinatatakutan,

ni mangilabot man kayo. Ang Panginoon ng mga hukbo ang inyong ituring na banal; at siya ang inyong katakutan, at siya ang inyong kasindakan. At siya ay magiging isang santuwaryo; ngunit isang batong katitisan at isang batong kalalabisan sa kapuwa sambahayan ng Israel, isang silo at isang patibong sa mga nananahan sa Jerusalem. At marami sa kanila ang matitisod, at mabubuwal, at mababali, at masasilo, at mahuhuli.

Talian mo ang patotoo, tatakan mo ang kautusan sa gitna ng aking mga alagad. At ako'y maghihintay sa Panginoon, na nagkukubli ng kaniyang mukha sa sambahayan ni Jacob, at ako'y aasa sa kaniya. Narito, ako at ang mga anak na ibinigay sa akin ng Panginoon ay mga tanda at mga kababalaghan sa Israel mula sa Panginoon ng mga hukbo, na tumatahan sa bundok ng Zion. At kapag sasabihin nila sa inyo, Hanapin ninyo yaong mga may mga espiritung pamilyar, at ang mga mangkukulam na nagsisitsirit, at bumubulong: hindi ba dapat sumangguni ang isang bayan sa kanilang Diyos? para sa mga buhay sa mga patay? Sa kautusan at sa patotoo: kung hindi sila nagsasalita ayon sa salitang ito, ito'y sapagkat walang liwanag sa kanila. Isaias 8:12–20.

Ang sipi mula kay Sister White ay nagpapahiwatig na ang isang panahon ng “kalituhan at kaguluhan” ay humahantong sa “pagdating ni Satanas bilang Cristo.” Si Satanas ay lumilitaw na nagpapanggap na si Cristo sa panahon ng batas ng Linggo.

“Sa pamamagitan ng atas na nagpapatupad sa pagtatatag ng Kapapahan bilang paglabag sa kautusan ng Diyos, ang ating bansa ay ganap na hihiwalay sa katuwiran. Kapag iniunat na ng Protestantismo ang kaniyang kamay sa kabila ng bangin upang hawakan ang kamay ng kapangyarihang Romano, kapag siya'y aabot sa ibabaw ng kalaliman upang makipagkamay sa Espiritismo, kapag, sa ilalim ng impluwensiya ng tatluhang pagkakaisang ito, itatatwa ng ating bansa ang bawat simulain ng kaniyang Konstitusyon bilang isang Protestanteng at republikang pamahalaan, at maglalaan ng paraan para sa pagpapalaganap ng mga kabulaanan at mga pandarayang papal, kung magkagayo'y malalaman natin na dumating na ang panahon ng kagila-gilalas na paggawa ni Satanas at na ang wakas ay malapit na.” Testimonies, volume 5, 451.

Ang kapanahunan ng “kalituhan at kaguluhan” ay nagaganap bago ang batas ukol sa Linggo. Kaagad bago ang batas ukol sa Linggo, sa panahong inilalarawan ng pagpupulong sa kampo sa Exeter at ng sampung araw sa silid sa itaas bago ang Pentecostes, ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay dapat “magsiksikan na magkakasama, mga kapatid kong lalaki at babae, ... magbuklod na kasama ni Cristo.” Ang pagtatatak ay nagaganap bago ang batas ukol sa Linggo, at sa kasaysayang iyon nagsisimula ang masamang pagsasabwatan sa huling gawain nito ng pagtatatag ng isang pamahalaang pandaigdig.

Sa panahon ng pagtatatak, si Cristo ay magiging isang santuwaryo para sa mga matuwid, ngunit isang batong katitisan para sa masasama. Siya ay magiging “isang silo at isang patibong sa mga nananahan sa Jerusalem,” na siyang “marami” na nabubuwal, ngunit sa kakaunti na tinatakan, “Siya” ang magiging kanilang “takot.”

Ang “takot” sa Diyos ang siyang kinulang kay Eva, at yaong mga may takot sa Diyos ay nagtataglay ng ibang uri ng takot kaysa sa takot na sumasapit sa marami na nangatitissod. Ang

dalawang uri ng takot ang nagtatatak sa mga lumalampas at sa mga nabibigo sa proseso ng pagsubok. Yaong mga lumalampas ay tinatatakan; yaong mga hindi ay sinasagisagan ng bilang na lima, sapagkat sila ay “matitisod, at mabubuwal, at mababali, at masasilo, at mahuhuli.” Ang panahon ng pagtatatak na inilalarawang nagaganap bago ang batas ng Linggo, kapag may isang yugto ng kalituhan at kaguluhan, ay siyang panahon kung kailan natutupad ang talinghaga ng sampung dalaga.

Ang kakaunti na tinatakan, sa kabaligtaran ng marami na nangatisod, ay yaong mga “naghihintay” sa Panginoon, sa gayon ay nakikilala ang marurunong na birhen na “naghintay.” Mayroon ding pinaging-banal at hindi pinaging-banal na makahulang paghihintay sa loob ng dalawang uri ng mga birhen, na tumutugma sa dalawang uri ng pagkatakot.

“‘Samantalang nagluluwat ang kasintahang lalaki, silang lahat ay inantok at nangatulog.’ Sa pagkaluwat ng kasintahang lalaki ay inilalarawan ang paglipas ng panahong inaasahan ang Panginoon, ang kabiguan, at ang waring pagkaantala. Sa panahong ito ng kawalang-katiyakan, ang interes ng mabababaw at kalahati ang puso ay madaling nagsimulang manghina, at ang kanilang mga pagsisikap ay lumuwag; nguni’t yaong ang pananampalataya ay nakasalig sa isang pansariling pagkakilala sa Biblia ay may batong nasa ilalim ng kanilang mga paa, na hindi maanod ng mga alon ng kabiguan. ‘Silang lahat ay inantok at nangatulog;’ ang isang uri ay nasa kawalang-pag-aalala at pagtalikod sa kanilang pananampalataya, at ang isa namang uri ay matiyagang naghihintay hanggang sa maibigay ang lalong malinaw na liwanag. Gayunman, sa gabi ng pagsubok ay tila nawalan din ang huli, sa isang antas, ng kanilang sigasig at debosyon. Ang kalahati ang puso at ang mabababaw ay hindi na makaaasa pa sa pananampalataya ng kanilang mga kapatid. Ang bawat isa ay dapat tumayo o mabuwal para sa kaniyang sarili.” *The Great Controversy*, 395.

Yaong mga naghihintay sa paraang pinaging-banal ay magiging “mga tanda at mga kababalaghan” habang sila ay itinataas bilang isang watawat sa sanlibutan sa batas ng Linggo, kapag ang usapin ng punungkahoy ng pagkakilala ng mabuti at masama ay kumakatawan sa kaalaman ng “mga may espiritung pamilyar, at sa mga mangkukulam na kumukuwig at bumubulong” at sa kaalamang tinutukoy ng “kautusan at ng patotoo.” Ito rin ang siya ring pagsubok na naging para kina Eva at Adan. Tinatanggap ba natin ang edukasyong may katotohanang nahahaluan at nahahalo sa kamalian, o naninindigan ba tayo sa isang “ganito ang sabi ng Panginoon,” sapagkat kung hindi sila nagsasalita ayon sa Salitang ito, ito ay dahil walang liwanag sa kanila. Ang tunay at huwad na edukasyon ay isang pangunahing hanay ng katotohanan sa dakilang tunggalian sa pagitan ni Cristo at ni Satanas. Ang Nashville ay sagisag ng paghihimagsik laban sa Salita ng Diyos, na kasingtiyak ng pagiging sagisag ng Sodoma ng kahalayan, at kung paanong ang New York ay sagisag ng kapangyarihang pang-ekonomiya ng Estados Unidos at ang Pentagon ay sagisag ng lakas-militar nito.

Si Pedro ay nakatayo sa bukana ng mga bolang-apoy ng Nashville, sa Panium at sa bundok, na kumakatawan sa pagsubok sa templo. Kinikilala niya na ang Laodicean na Seventh-day Adventism ay malapit nang sawayin at hiyain kapag bumagsak ang mga bolang-apoy, at na ang Nashville, ang Estados Unidos at ang sanlibutan ay kailangang mabigyan ng babala. Pinagtitibay ng mensahe ng

Islam ang mga mensahero, kung paanong ang apoy na bumagsak sa Carmel ay nagpatibay na si Elias ang tunay na propeta. Gayunman, ang babala sa Nashville ay hindi lamang ang Islam ng ikatlong kahabag-habag, lalo na kung anong uri ng mga sandata ang ginagamit sa biglaang pag-atake. Dapat tukuyin ng mensahe ng babala kung bakit pinahihintulatang magdala ng paghatol ang Islam, isang paghatol na nagpapasimula ng isang yugto kung saan libu-libong mga lungsod ang wawasakin. Ang pagtukoy nang patiuna na ang Islam ang magsasagawa ng biglaang pag-atake laban sa Nashville ay magpapatunay sa mga mensahero, ngunit ito ay isang di-ganap na babala kung iyan lamang ang ginagawa nito.

Ang mga bolang apoy ng Nashville ay isang hatol ng Diyos na nagsisimula ng isang maikling yugto na nagtatapos sa batas ukol sa Linggo, na gaya rin sa pasimula ng yugtong iyon ay isa ring hatol ng Diyos. Ipinagpauna ng Diyos kina Adan at Eva kung ano ang pagsubok, at kung ano ang mga magiging bunga sakaling sila ay mabigo sa pagsubok. Tinutukoy ni Sister White ang kahalagahan ng kakayahang mangatuwirang “mula sa sanhi tungo sa bunga,” at ipinakikilala ng Biblia na ang isang “sumpa” na walang “sanhi” ay hindi darating.

Kung paanong ang ibon sa pagala-gala, at ang layang-layang sa paglipad, gayon ang sumpang walang kadahilanan ay hindi darating. Kawikaan 26:2.

Ang mga bolang-apoy ng Nashville ang “bunga,” at ang “sumpa” na dumarating. Dapat isama ng mensahe ng babala ang “sanhi.” Ang mensahe ng propetang si Jonas ay hindi lamang isang pagtukoy sa pagkawasak sa loob ng apatnapung araw, kundi nagbunga ito ng isang pagbabagong-buhay at repormasyon mula sa hari hanggang sa buong bayan. Ang natukoy ay na ang hari at ang kanyang bayan ay tumalikod sa kanilang masasamang lakad. Sinabihan sila ni Jonas tungkol sa dumarating na pagkawasak, at sinabi niya sa kanila na iyon ay dahil sa kanilang balakyot at masamang pamumuhay.

Sapagkat ang salita ay dumating sa hari ng Nineve, at siya’y tumindig mula sa kaniyang trono, at kaniyang inalis ang kaniyang balabal, at nagdamit ng magaspang na kayo, at naupo sa abo. At kaniyang ipinahayag at ipinalathala sa buong Nineve sa pamamagitan ng utos ng hari at ng kaniyang mga mahal na tao, na sinasabi, Huwag magtikim ng anuman ang tao ni ang hayop, ang kawan ni ang bakahan: huwag silang pakainin, ni painumin man ng tubig: Kundi padamtanin ng magaspang na kayo ang tao at ang hayop, at magsidaing nang buong lakas sa Dios: oo, manumbalik ang bawat isa mula sa kaniyang masamang lakad, at mula sa karahasang nasa kanilang mga kamay. Jonas 3:6–8.

Ang Islam ay isang kapangyarihang pakakak, at ang pitong pakakak ng Apocalipsis walo hanggang labing-isa, at gayundin ang kabanata labing-anim, ay nagtataglay ng tiyak na mga katangiang propetiko. Ang unang apat na pakakak ay mga hatol laban sa imperyal na Roma dahil sa pagpapatupad nito ng unang batas sa Linggo noong 321. Ang sumunod na dalawang pakakak ay mga hatol laban sa papal na Roma dahil sa pagpapatupad nito ng isang batas sa Linggo noong 538. Ang pitong pakakak ng Apocalipsis walo hanggang labing-isa ay sumasagisag sa pitong huling salot ng Apocalipsis labing-anim, na siyang hatol ng Diyos sa sangkatauhan dahil sa pagpapatupad ng pangingilin ng Linggo.

Ang mensahe ng babala ng Nashville ay dapat tukuyin ang mga yapak na patungo sa isang batas ng Linggo, at batay sa patotoong panghula, ang paghatol ay sumusunod, at hindi nauuna, sa sanhi. Ang paghatol ay bunga ng pagpapatupad ng Linggo. Ang limang saksi ng natatagong kasaysayan ng talatang apatnapu na ating isinasaalang-alang ay naghaharap ng magkakaibang mga patotoo, ngunit di-gaya ng mga saksing tao, ang lahat ng mga linyang panghula ay nagsasanib. Ang pagtukoy sa mga yapak ng pangwakas na batas ng Linggo sa Estados Unidos ay natatamo kapag pinagsasama ni Pedro ang patotoo ni Donald Trump upang ipaliwanag ang epekto ng mga bolang apoy ng Nashville.

Ang babala ng Nashville sa sanlibutan ay na sa panahong iyon sinisimulan ng Diyos ang Kaniyang pangwakas na paghuhukom sa mga tao at sa mga bansa. Pagkatapos ay nagsisimula ang isang yugto ng pagkapuksa ng mga lungsod at mabilis na humahantong sa batas ukol sa Linggo, kung saan ang pambansang apostasya ay sinusundan ng pambansang kapahamakan. Si Satanas ay saka dumarating upang magpanggap na si Cristo, at ang masamang pagsasabwatan ay itinatatag habang ang sampung hari ay nagkakaisang ibigay ang kanilang kaharian sa mga manglulupig ng iyong bayan, na nagtatatag ng pangitain. Ang babala ng Nashville ay inilalarawan ng kasaysayang nauuna sa Nashville, gaya ng inilalarawan ni Donald Trump sa pagbubuo ng isang larawan sa halimaw. Ang mensahe ni Trump ang trumpeta ng babala na nauuna sa mga bolang-apoy ng Nashville.

Ipagpapatuloy natin ang mga bagay na ito sa susunod na artikulo.